

Sardar Patel University

M. A. (Final) (External) Examination

Friday Date: 05/04/2019 Time: 02.00 P.M. to 05.00 P.M.

SAN-506: P-VI : Brahmasutra Anubhashya (Adhyay 1&2- Niyat Sutras),
Brahmasutra Shribhashya (1.1.1)

Total Marks: 100

प्रश्न: १ गभे ते भे सानुवाद समझवो:

(१४)

१. अधिकारी तु त्रैवर्णिक एव। न हि वेदविचारस्य वेदाधिकार्यतिरिक्तः शक्यते कल्पयितुम्। नहि मन्दमतेर्वेदो नायातीति त्रैवर्णिके मतिमच्चमधिकारीविशेषणं कल्प्यते। अन्धपङ्गवादीनामिव कर्मणि, गृहाधासक्तस्य मननाध-सम्भवात् साक्षात्कारो न भविष्यति। न च धर्मान्यायेन गतार्थत्वमस्य, अप्रतिज्ञानादनुपलब्धेश्च। नच जगत्कारणं परमात्मा वा प्रकृविर्वा परमाणवो वेति सन्देहे किञ्चिदधिकरणमस्ति।
२. ईक्षतिकर्मव्यपदेशात्। जीवघनात् केवलजीवाधारभूताद् ब्रह्मलोकात् पररूपपुरुषदर्शनं ईक्षतिः। तस्याः कर्मत्वेन व्यपदेशात्। उभयोः कर्मणोरेकत्वमपरं त्रिमात्रपर्यन्तं निरूप्य परं ह्यग्रे निरूपयति। तथैव च श्लोके 'तिस्रो मात्रा' इत्यादि। अभिध्यानस्य हि साक्षात्कारः फलं, अतः फलरूपज्ञानस्य विषयत्वात् परपुरुषः परमात्मैव। मन्दशङ्कानिवृत्त्यर्थमेवेदं सूत्रम्। अत्र सर्वसङ्करवादिनामन्यथापाठो भ्रमात्, तत्रापि विचारस्तुल्यः।
३. वेदोक्तेर्ये शुष्कतर्केण प्रत्यवस्थानमयुक्तं, तर्कस्याप्रतिष्ठानात् तर्को नाम स्वोत्प्रेक्षिता युक्तिः। सा एकोक्ता नान्यैरङ्गीक्रियते। स्वतन्त्राणामृषीणां मतिभेदात् वस्तुनो द्वैरूप्यासम्भवात् नियामकाभावाच्च। अतो न तर्कस्य प्रतिष्ठा। पूर्वपक्षिणः पर्रिहारः। अप्यन्यथानुमेयमिति चेत्, एवमप्यन्यथा वयमनुमस्यामहे यथा नाप्रतिष्ठादोषो भविष्यति। न हि कोपि तर्कः प्रतिष्ठितो नास्तीति वक्तुं शक्यते। व्यवहारोच्छेदप्रसङ्गात्। 'आर्षं धर्मोपदेशञ्च वेदशास्त्रविरोधिना यस्तर्केणानुसन्धते स धर्मं वेद नेतर' इति स्मृतिः।
४. ननु जीवोप्युत्पद्यतां किमिति भाक्तत्वं कल्प्यते इति चेत् न। आत्मा नोत्पद्यते। कुतः। अश्रुतेः। न हि आत्मन उत्पत्तिः श्रूयते। देवदत्तो जातो विष्णुमित्रो जात इति देहोत्पत्तिरेव नतु तद्व्यतिरेकेण पृथक् जीवोत्पत्तिः श्रूयते। विस्फुलिङ्गवदुच्चरणं नोत्पत्तिः। नामरूपसम्बन्धाभावात्। एतस्य गुणाः स्वरूपं चाग्रे वक्ष्यते। किञ्च नित्यत्वाच्च ताभ्यः श्रुतिभ्यः। 'अवमात्माजरोमरः न जायते म्रियते' इत्येवमादिभ्यः।

प्रश्न: २ कोष्ठपश्च भे सूत्रो अशुभाष्य अनुसार समझवो:

(१०)

१. अथातो ब्रह्मजिज्ञासा।
२. पयोम्बुवच्चेत् तत्रापि।
३. अत्ता चराचरग्रहणात्।
४. आभास एव च।

प्रश्न: ३ गभे ते भे विशे नोध लपो:

(२०)

१. वल्लभायार्थनुं कवन
२. अशुभाष्यना टीकाकारो
३. सांध्यमत पंडन
४. अशुभाष्य शीर्षक

प्रश्न: ४ वल्लभाचार्यना भते प्रभाषामीमांसा यथो

(१६)

अथवा

प्रश्न: ४ आविर्भाव-तिरोभाव विशे सविस्तर नोध लभो

(१६)

प्रश्न: ५ (अ) गमे ते ओक सानुवाड समजावो:

(१०)

१. ध्यानं च- तैलधारावदविच्छिन्नस्मृतिसंतानरूपम्, स्मृति-लम्भे सर्वग्रन्थीनां विप्रमोक्षः इति ध्रुवायाः स्मृतेरपवर्गोपायत्वश्रवणात्। सा च स्मृतिर्दर्शनसमानाकाराः, भिद्यते हृदयग्रन्थिशिष्यन्ते सर्वसंशयाः। क्षीयन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे इत्यनेनैकार्थ्यात्। एवं च सति आत्मा अरे द्रष्टव्यः इत्यनेन निदिध्यानस्य दर्शनरूपता विधीयते। भवति च स्मृतेर्भावनाप्रकर्षादर्शनरूपता। वाक्यकारेणैतत्सर्वं प्रपञ्चितम्। वेदनमुपासनं स्यात्तद्विषये श्रवणात् इति। सर्वासूपनिषत्सु मोक्षसाधनतया विहितं वेदनमुपासनमित्युक्तम्। सकृत्प्रत्ययं कुर्याच्छब्दार्थस्य कृतत्वात्प्रयाजादिवत् इति पूर्वपक्षं कृत्वा सिद्धं तूपासनशब्दात् इति वेदनमसकृदावृत्तं मोक्षसाधनमिति निर्णीतम्।
२. प्रवृत्तिनिमित्तभेदेनैकार्थवृत्तित्वं सामानाधिकरण्यम्। तत्र सत्यज्ञानादिपदमुख्यार्थगुणैः, तत्तद्गुण-विरोध्याकारप्रत्यनीकाकारैर्वैकस्मिन्नेवार्थे पदानां प्रवृत्तौ निमित्तभेदोऽवश्याऽऽश्रयणीयः। इयांस्तु विशेषः- एकस्मिन्पक्षे पदानां मुख्यार्थता, अपरस्मिंश्च तेषां लक्षणा। न चाज्ञानादीनां प्रत्यनीकता वस्तुस्वरूपमेव, एकैनेव पदेन स्वरूपं प्रतिपन्नमिति पदान्तरप्रयोगर्ह्यर्थ्यात्। तथा सति सामानाधिकरण्यासिद्धिश्च, एकस्मिन्वस्तुनि वर्तमानानां पदानां निमित्तभेदानाश्रवणात्। न चैकस्यावार्थस्य विशेषणभेदेन विशिष्टताभेदादनेकार्थत्वं पदानां सामानाधिकरण्यविरोधि, एकस्यैव वस्तुनोऽनेक-विशेषणविशिष्टताप्रतिपादनपरत्वात्सामानाधिकरण्यस्य।

प्रश्न: ५ (ब) नीथेनांमांशी कोरुपण ओक श्रीभाष्य अनुसार समजावो:

(१०)

१. नेह नानास्ति किञ्चन-नु रामानुजे करेलु अर्थघटन
२. एकमेवाद्वितीयम्-नु रामानुजे करेलु अर्थघटन

प्रश्न: ६ गमे ते बे विशे नोध लभो:

(२०)

१. श्रीसंप्रदाय विशे नोध लभो
२. लघुपूर्वपक्षनी दलीलो आपो
३. सप्तविध अनुपपत्तिओ
४. भेदाभेदवादनं भंडन

— ✕ —

(२)